

DEN NORSKE KIRKE

Charlottenlund menighetsråd

Det Kongelig kulturdepartement
Kirkeavdelingen
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

STATEN OG DEN NORSKE KIRKE – ET TYDELIG SKILLE

Hørings svar fra Charlottenlund Menighetsråd.

Charlottenlund Menighetsråd har valgt å kommentere de områdene som vi mener berører oss mest som menighetsråd og sogn.

Høringsdokumentet gjør det klart at de overordnede forutsetningene:

- Grunnloven § 16 ligger fast
- Den Norske Kirke skal fortsatt finansieres over offentlige budsjetter
- Soknenes rettslige og økonomiske selvstendighet skal føres videre

ikke fravikes ved de endringer i Kirkeloven som foreslås. Menighetsrådet ønsker å uttrykke tilfredshet over at disse viktige punktene er med.

Slik vi oppfatter det skal høring dokumentet og forslaget til endringer i Kirkeloven følge opp vedtakene på Kirkemøtet og de påfølgende prosesser innen Den Norske Kirke i forbindelse med skillet mellom Kirken og staten, samt den pågående demokratiseringsprosess i Kirken. Et hovedpunkt her er å opprette et eget rettssubjekt for kirken for å kunne overdra statens funksjoner som øverste administrative enhet i Den Norske Kirke. Høringsdokumentet og lovforslaget har etter det vi kan se ivaretatt dette. Vi har ingen videre kommentarer til denne delen av høring dokumentet.

Et annet hovedpunkt er at det har vært en forutsetning at kirken selv skal videreføre og gjennomføre prosessen med å utvikle og endre sin administrative organisering og å videreføre den demokratiseringsprosess som er påbegynt. Høringsdokumentet og lovforslaget har en del punkter som ikke er i tråd med disse forutsetningene.

Vi har følgende merknader til Høringsdokument og forslag til endringer i Kirkeloven:

1. Dagens organisering av Den Norske Kirke er krevende, blant annet med to arbeidsgiverlinjer. Det er viktig at man i denne fasen ikke velger løsninger som sementerer eller vanskeliggjør videre hensiktsmessig organisering gjennom at en for stor del av fremtidens organisering nå fastsettes i lovs form. Summen av de

lovendringer som foreslås i høringen synes dessverre å ivareta en organisering mest mulig lik dagens ordning. Dette kan forstyrre og forsinke den prosessen som kirken selv har startet og er i ferd med å gjennomføre. Det er vi kritisk til.

Ett av ankepunktene for dagens ordning er at det er to arbeidsgiverlinjer gjennom hele organisasjonen, helt ned til kirkens grunnenhet, sognet. Kirkens organer, innenfor begge arbeidsgiverlinjer, arbeider derfor for å få en felles arbeidsgiverlinje. Departementets forslag om å ta inn i loven bestemmelser om en bestemt organisering og stillingsstruktur i prestatjenesten i form av prostier og prostestillinger, vil primært begrense Kirkemøtet, og vil i liten grad forplikte staten overfor Den Norske Kirke. Fra en mer prinsipiell synsvinkel vil det derfor være tilstrekkelig at kirkeloven omtale en landsomfattende prestatjeneste og bispetjenesten. Forslaget om å lovfeste den organisatoriske inndelingen av prestatjenesten slik den er i dag, er å gripe inn i en slik fremtidig organisering som Den Norske kirke selv må ta ansvar for.

2. Vi forstår det slik at den klagenemd som departementet oppretter for blant annet disiplinærsaker skal omfatte prestelinjen og de tidligere statsansatte i Den Norske Kirke. Det vil medføre at det vil eksistere to arbeidsrettslige linjer innen Den Norske Kirke, også etter at en er kommet fram til en felles arbeidsgiverlinje. Dette er svært uheldig. Vi mener at de arbeidsrettslige prinsippene må være felles for alle innenfor den demokratiske organisasjonen som Den Norske Kirke skal være. For oss som en folkekirke er det også viktig at de arbeidsrettslige prinsippene er de samme som i andre sivile organisasjoner.
3. Høringsnotatet foreslår at sognet sikres rett til å bli betjent av prest ved at det tas inn bestemmelser i kirkeloven om at det skal være prest i hvert sokn, prost i hvert prosti og biskop i hvert bispedømme. Bestemmelsen om at det skal være en prest i hvert sokn er en måte å uttrykke en statlig forpliktelse til å finansiere en landsomfattende prestatjeneste, og det er derfor noe vi støtter. Det må imidlertid ikke være slik at sognet blir mottaker av en prestatjeneste der rammer og styring foregår i regionale og sentrale kirkelige organer – og i en annen arbeidsgiverlinje.
4. Vi er også skeptisk til de bestemmelsene om delegasjon mellom kirkens organer. Ved å sperre for delegasjoner fra Kirkemøtet lengre ned enn til prosten sperrer man f.ex mot å delegere arbeidsgiverfunksjoner til sognets organer. Det betyr i praksis en sementering av dagens arbeidsgiverlinjer. Det foreslås derimot at sognets organer kan be bispedømmerådet om å ivareta oppgaver. Det betyr en delegasjonssperre nedover, men en økt adgang til delegasjon oppover. Vi mener at dette er uheldig idet det åpner for en større sentralisering og hindrer en utvikling der sognets organer får større ansvar og flere oppgaver. En av konsekvensene med forslaget vil blant annet være at det ikke blir mulig med utproving av felles arbeidsgiveransvar på fellestrådsnivå der f.ex prosti og fellestrådsområde er sammenfallende. Et tilsvarende forsøk på bispedømmenivå vil derimot kunne gjøres. I den såkalte

refleksjonsprosessen i 2012 var det bare et lite mindretall som ønsket en sentral plassering av arbeidsgiveransvaret.

5. Det siste punktet vi vil kommentere er høringsdokumentets manglende oppmerksomhet om trosopplæring. Det sies ingen ting om statens forpliktelse til å sikre trosopplæring for alle døpte. Forslaget om innføring av et generelt rammetilskudd er ikke en tilstrekkelig sikring av dagens tilskudd til trosopplæringsformål. Trosopplæringsreformen innebærer at staten har påtatt seg å understøtte en sentral kirkelig oppgave, og dette bør omtales på en mer forpliktende måte.

Trondheim 30. oktober 2014

For Charlottenlund Menighetsråd

Arild Nybraaten
sekretær.